

[Johs. Hansen.]

munerne, gælder det dér, at der i Aaret 1930—31 var 10 Landkommuner, som havde en Skatteprocent af under 1, og 151, der havde en Skatteprocent af 1—2, medens 35 havde en Skatteprocent paa 7—8, 12 en Skatteprocent paa 8—9, og 4 havde en Skatteprocent paa over 9. Det vil heraf ses, at Skattebyrden falder meget forskelligt i de forskellige Kommuner Landet over. Og jeg har slet ikke Indtrykket af, at dette Lovforslag vil bidrage noget væsentligt eller overhovedet bidrage til at udligne den Forskel i kommunalt Skatte-tryk, der findes i vort Land. Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde, at der kan være Kommuner, som disse Udgifter rammer uforholdsmæssig haardt, saa gælder det dog i store Dele af Landet, at Amterne i Øjeblikket yder Tilskud til de Udgifter, som Sognekommunerne har paa dette Omraade. Jeg kan saaledes nævne, at i det Amt, hvor jeg selv bor, ydes der fra Halvdelen ned til $\frac{1}{3}$ i Tilskud paa saa at sige alle de Omraader, der er Tale om i dette Lovforslag, og i samme Grad som Amterne gør det, vil Lovforslaget betyde en Lettelse af Amtskatterne og ikke en Lettelse af de sognekommunale Skatter.

Men naar mit Parti ikke kan gaa med til Forslaget, skyldes det navnlig den Betragtning, at man ud af det store Socialforslag tager dette enkelte Punkt og søger at gennemføre det, i Stedet for, som det er ønskeligt, at alle Kræfter forenedes om at gennemføre Socialreformen i dens Helhed snarest muligt. Ved at rive dette ene Punkt ud opnaar man for saa vidt det modsatte af det, der var en af Tankerne med Socialreformen, nemlig at tilstræbe en Forenkling snarest muligt. Det blev nævnt af den højtærede Socialminister, da han forelagde sin Socialreform, at der i Øjeblikket findes en Mængde Love og Lovparagraffer paa dette Omraade. Ved at gennemføre det foreliggende Lovforslag fjører man endnu en Lov til alle de mange, man har i Forvejen; man gør det hele endnu mere indviklet i Stedet for at gennemføre en Forenkling, hvad vi tilstræber, og som vi haaber paa Bistand fra andre Partier til at gennemføre.

S. Rasmussen: Det er jo meget interessant i Dag at høre, at man fra alle Sider er enig om at ville lette Kommunerne noget i deres Udgifter. Det maa saa sikkert være paakrævet, at der sker noget i den Retning. Vi fra vor Side har

stillet Forslag i det andet høje Ting om en Lettelse paa et bestemt Punkt, særlig med Hensyn til Aldersrenten, og nu hører vi altsaa, at ogsaa af Regeringen er der stillet Forslag om en Lettelse, ligesom man her stiller Forslag derom fra Venstres Side. Jeg kan ikke lade være med at gøre en lille Bemærkning i den Anledning, idet der i det høje Folketing faldt den Udtalelse fra den Side, at saadanne Smaating kunde lignedes ved at gaa paa Musejagt. Nu kan jeg se, at man ogsaa fra den Side har kunnet forstå, at det maaske kan være godt at gaa paa Musejagt for at se at udrydde saadanne Smaabyrder, som kan falde tungt henholdsvis paa Kommuner og Amter, og det vil vi fra vor Side udtrykke vor Sympati for og være med til at virke for. Men jeg vil straks tilføje, at inden vi kan give dette Forslag vor Tilslutning helt ud, maa vi først i et Udvalg have undersøgt noget mere, hvordan hele dette Forhold ligger. Thi det ligger, som det allerede er sagt, meget forskelligt i de forskellige Kommuner, efter som den enkelte Kommune er bebyrdet med flere eller færre aandssvage, sindssyge, vanføre o. s. v. og det ligger ogsaa forskelligt i Amterne, idet Amterne giver forskelligt Tilskud til de Kommuner, hvor der maaske findes mange af den Slags Mennesker, som bør og skal understøttes af Kommunen. Men der er ogsaa andre Forhold, som er forskellige. Jeg tænker her særlig paa de sindssyge. Vi har jo her i Landet ikke alene Stats-Sindssygehospitaler, men vi har ogsaa flere Steder kommunale Sindssygehospitaler, om end af meget forskellig Art. Der findes et saadant paa Frederiksberg, og København har jo ogsaa sit eget store Sindssygehospital, St. Hans; endvidere er der et i Sorø, et i Stege, et i Holbæk og et i Roskilde. Til disse Ansta'ter giver Staten Tilskud af forskellig Størrelse, saa vidt mig bekendt fra 65 til 150 Ø. pr. Patient pr. Dag. Det Beløb, der betales for disse kommunale Patienter, er 2 735 000 Kr., og det er altsaa den Udgift, man vil prøve at lette Kommunerne, et Forslag, som vi kan give vor Tilslutning. Det Tal, der er opgivet, er ganske vist større, men det er taget fra det store Sociallovsforslag; det, der betales for disse kommunale Patienter, er 2 735 000 Kr.

Vi fra vor Side kan give Lovforslaget vor Tilslutning, men vi ønsker dog en Undersøgelse af, hvorledes det he'le kommer til at virke, thi at det kan blive en meget stor Udgift, der her flyttes fra Kommunerne til Staten, er vi i hvert Fald klar over. Og det er ganske vist Udgifter, som Kommunerne ikke selv er Herre over; men der